

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 9

FCI:n numero: 77
Hyväksytty: FCI 17.9.1990
SKL-FKK 26.7.1994

PAPILLON JA PHALÈNE **(EPAGNEUL NAIN CONTINENTAL)** **Ranskalais-belgialainen rotu**

1/4

KÄYTTÖTARKOITUS: **FCI:N LUOKITUS:**

Seura- ja kääpiökoira.
Ryhmä 9 seura- ja kääpiökoirat
Alaryhmä 9 mannermaisat kääpiöspanielit
Käyttökoetulosta ei vaadita.

YLEISVAIKUTELMA: Tyylikäs pieni pitkäkarvainen spanieli, joka on rakenteeltaan normaali ja sopusuhtainen. Kuono kohtuullisen pitkä ja kalloa lyhyempi. Olemus eloisa, viehkeä ja kuitenkin vahva. Ylväästi vapain ja tyylikkään liikkeen liikkuva. Runko on hieman säkäkorkeutta pitempi. Pituus mitataan olkanivelestä istuinluun kärkeen. Korkeus = säkäkorkeus.

PÄÄ: Runkoon nähden sopusuhtainen, kuitenkin suhteellisesti kevyempi ja lyhyempi kuin isoilla ja keskikokoisilla spanieleilla.

KALLO: Kallo ei saa olla liian pyöreä sivuilta eikä edestä katsottuna. Joskus kallon keskellä on näkyvissä vähäinen otsaurre.

Suoran kuononselän ja kallon liittymäkohdassa on melko korostunut otsapenger. Kookkaammilla koirilla otsapenger on vähäisempi, mutta kuitenkin selvä. Hyvin pienillä koirilla se on selvästi erottuva, muttei koskaan jyrkkä.

KIRSU: Pieni, musta, pyöreä ja päältä hieman litteä.

KUONO: Siro, kalloa lyhyempi, kirsua kohti kapeneva eikä liian kovera sivuilta. Se ei saa olla pysty.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

HUULET: Hyvin pigmentoituneet, ohuet ja tiiviit.

PURENTA: Hampaat melko vahvat, tasaisessa rivissä. Leikkaava purenta.

KIELI: Ei saa olla näkyvissä. Kielen jatkuva näkyminen tai ulostuleminen siitäkin huolimatta, että sitä koskettaa kerran sormella, on virhe.

SILMÄT: Melko suuret, selvästi avonaiset, leveän mantelin muotoiset, eivät ulkonevat. Silmät ovat melko alas sijoittuneet. Silmien sisäkulmat sijaitsevat otsan ja kuonon liittymäkohdassa. Ne ovat väriltään tummat, hyvin ilmeikkäät. Luomet ovat hyvin pigmentoituneet.

KORVAT: Melko ohuet, mutta jäykähköt. Olipa kyse pystyistä tai riippuvista korvista, rusto ei saa päätyä pitkään ja heikkoon kärkeen käsin tunnusteltaessa. Korvat sijaitsevat kallon takaosassa, riittävän kaukana toisistaan niin että kallon hieman kaareva muoto näkyy.

Riippuvakorvaista muunnosta kutsutaan phalèneksi.

Riippuvat, mutta kuitenkin melko liikkuvat korvat ovat sijoittuneet korkealle selvästi silmälinjan yläpuolelle. Niitä verhoaa laineikas karva, joka saattaa kasvaa erittäin pitkäksi. Tämä antaa koiralle soman ulkonäön.

Pystykorvaista muunnosta kutsutaan papilloniksi.

Korvat ovat kiinnittyneet korkealle. Korvalehti on hyvin avoin ja korvat ovat vinoasentoiset siten, että korvalehden sisäkulma muodostaa lähes 45°:n kulman kallon ylälinjaan nähden. Missään tapauksessa korvat eivät saa olla asennoltaan pystyssä suoraan ylöspäin kuten pystykorvilla, mikä on paha virhe.

Korvalehden sisäpuolta verhoaa hieno laineikas karva ja pisimmät karvat ulottuvat hieman korvan reunan yli. Ulkopinnalla sen sijaan on pitkää karvaa, joka muodostaa runsaasti korvan reunojen yli ulottuvat hapsut.

Näiden kahden muunnoksen risteytyksen seurauksena esiintyy usein puolipystyjä, kärjistään taittuneita korvia. Tämä korvien sekamuoto on paha virhe.

KAULA: Keskimittainen. Niska hieman kaareva.

RUNKO

SELKÄLINJA: Ei liian lyhyt, köyry eikä notko, mutta se ei myöskään saa olla suora.

LANNE: Vankka, hieman kaareva.

RINTA: Leveä, melko syvä. Rinnan ympärysmittan kahden takimmaisena kylkiluun kohdalta tulee olla sama kuin säkäkorkeus. Kylkiluut ovat hyvin kaareutuneet.

VATSAVIIVA: Hieman nouseva.

HÄNTÄ: Melko korkealle kiinnittynyt, pitkäkö, runsashapsuinen ja huiskumainen. Koiran ollessa valppaana se kantaa häntänsä selkälinjan yläpuolella kaarella. Hännän kärki saa hipaista selkää, mutta häntä ei saa koskaan kiertyä rullalle eikä maata litteänä selän päällä.

RAAJAT: Raajat ovat suorat ja kevytrakenteiset, mutta lujat. Koira ei saa vaikuttaa ilmavalta. Edestä ja takaa katsottuina raajat ovat yhdensuuntaiset.

ETURAAJAT: Lapa ja olkavarsi ovat hyvin kehittyneet ja samanpituiset. Niiden välinen kulmaus on normaali, ja ne ovat tiiviisti rungonmyötäiset. Sivulta katsottuna välikämmen on joustava.

TAKARAAJAT: Kintereet ovat normaalisti kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Melko pitkät ns. jäniksenkypälät, päkiät hyvin maassa. Kynnet vahvat, mieluummin mustat, vaaleammat ruskea- tai valkoturkkisilla (valkoiset kynnet valkoisilla tai valkoraajaisilla koirilla eivät ole virhe, jos koira on muuten hyvin pigmentoitunut). Varpaat ovat jäntevät ja niissä on vahvat päkiät. Varpaiden välissä kypälän yli ulottuvat, hienon karvan muodostamat hapsut, joiden vuoksi kypälä vaikuttaa pitemmältä kuin se todellisuudessa on.

LIIKKEET: Liikkuu ylpeästi. Käynti vapaata, luontevaa ja tyylikästä.

KARVAPEITE: Pohjavillaton karvapeite on runsas, kiiltävä ja laineikas (ei kihara). Karva ei ole pehmeää, vaan pikemminkin melko lujaa ja silkinkiiltävää, pinnanmyötäistä, melko hienoa ja hieman taipuisaa. Karvapeite muistuttaa pienten englantilaisten spanieleiden karvapeitettä, mutta on selvästi erilainen kuin kiinanpalatsikoiralla eikä se saa muistuttaa pystykorvan turkkia.

Karva on lyhyttä kasvoissa, kuonossa, raajojen etupuolella ja kintereiden alapuolella. Se on keskipitkää rungossa ja pitenee kaulassa muodostaen hyvin aaltoilevan kauluksen ja rintaan ulottuvan røyhelön. Pitkä karva muodostaa hapsut korviin ja eturaajojen takaosaan sekä reisien takaosaan nk. housut.

Varpaiden välissä voi olla hieman varpaiden kärjen yli ulottuvia ohuita hapsuja. Ne eivät kuitenkaan saa tehdä kypälästä raskaan näköistä, vaan päinvastoin siromman hieman pidentämällä sitä.

Ohje: Hyväkuntoinen turkki on 7,5 cm pitkää sään kohdalla ja 15 cm hännän hapsuissa.

VÄRI: Kaikki värit ovat sallittuja, kunhan pohjaväri on valkoinen. Rungossa ja raajoissa valkoisen on oltava vallitseva väri. Päässä on toivottavaa valkoinen väri siten, että se muodostaa piirron. Valkoinen merkki pään alaosassa on sallittu, mutta valkoinen väri päässä ei saa olla vallitsevana. Joka tapauksessa huulien, silmäluomien ja etenkin kirsun tulee olla pigmentoituneet.

KOKO: Säkäkorkeus noin 28 cm.

Paino: kaksi luokkaa:

1) urokset ja nartut alle 2,5 kg

2) urokset 2,5 - 4,5 kg

nartut 2,5 - 5 kg

Vähimmäispaino 1,5 kg

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Litteä tai omenanmuotoinen ja kupera kallo kuten pienillä englantilaisilla spanieleilla
- Liian loiva tai liian korostunut otsapenger
- Muun värinen kuin musta kirsu
- Kyömy tai kovera kuononselkä.
- Silmäluomien tai huulien pigmentin puute
- Ylä- ja etenkin alapurenta ovat vältettäviä virheitä
- Pienet, hyvin pyöreät, ulkonevat tai vaaleat silmät; valkoisen näkyminen silmissä, kun koiraa katsoo suoraan edestäpäin
- Köyry- tai notkoselkä
- Kiertynyt häntä. Selän päällä makaava häntä. Kyljelle putoava häntä (kysymys on häntäluusta eikä hapsuista, jotka laskeutuvat kyljelle)
- Käyrät eturaajat
- Kyhmyinen ranne
- Heikko takaosa
- Takaa katsottuna ulkokierteiset polvet tai kinterreet
- Yksin- tai kaksinkertaiset kannukset takaraajoissa ovat ei-toivotut ja ne ovat kauneusvirhe. Niiden poistaminen on suositeltavaa. (Huom. Suomessa typistyskielto)
- Sisä- tai ulkokierteiset käpälät
- Kynnet, jotka eivät kosketa maata
- Niukka, pehmeä tai ilmava karvapeite. Pystyssä kasvava, suora tai villava karva. Pohjavilla (mikä osoittaa risteytystä pystykorvan kanssa)

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Vaaleanpunainen tai vaaleanpunalaikullinen kirsu
- Ylä- tai alapurenta siinä määrin, että etuhampaat eivät enää kosketa toisiaan
- Halvaantunut tai jatkuvasti näkyvä kieli

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi ulkonäöltään normaalia kivistä, jotka ovat kokonaan laskeutuneet kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.